

LEADING LADIES

MAAK JE AMBITIES WAAR

ASSITA KANKO

Woord vooraf door **Věra Jourová**,
Europees commissaris voor gendergelijkheid

DO WE REMEMBER HOW LONG THIS BATTLE HAS BEEN GOING ON?

‘We should all march to parliament, not as lawbreakers, but because women should be lawmakers. A society that allows women no part in decision making cannot flourish. Beyond the homes, what lives are we permitted? Important posts are barred to us in all professions. Posts in governments are just for men, yet all their decisions affect women. They must either do us justice by giving us the vote or do us violence.’

— **Emmeline Pankhurst**, *suffragette*

‘The principles which regulate the existing social relations between the two sexes, the legal subordination of one sex to the other is wrong in itself, and now one of the key hindrances to human improvement. And that ought to be replaced by a principle of perfect equality admitting no power or privilege to the one side, nor disability on the other. This is important for global human improvement.’

— **John Stuart Mill**, *The Subjection of Women*

‘Women participation in decision making is crucial because you need power to change how solutions are designed for women in society.’

— **Silvana Koch-Mehrin**, *president and founder of Women Political Leaders Global Forum*

INHOUD

- 6 **Inhoud**
- 9 **Woord vooraf**
Věra Jourová,
EUROPEES COMMISSARIS VOOR
JUSTITIE, CONSUMENTENRECHTEN
EN GENDERGELIJKHEID
- 13 **Mijn droom –**
Assita Kanko
- 61 **Een reis achter de**
schermen van de
macht
- 63 **Alexandra Borchio-Fontimp**
VOLKSVERTEGENWOORDIGSTER
VOOR LES RÉPUBLICAINS IN
ANTIBES, FRANKRIJK
'Je moet als vrouw niet tevreden
blijven met de kruimels'
- 79 **Ayaan Hirsi Ali**
VOORMALIG NEDERLANDS
VOLKSVERTEGENWOORDIGSTER,
MET DE DOOD BEDREIGD DOOR
RADICALE MOSLIMS
'Ik heb moeten leren geduldig
te zijn'
- 93 **Catherine Pugh**
BURGEMEESTER VAN BALTIMORE
'Je moet altijd voorbereid zijn
op de overwinning, maar ook op
de nederlaag'
- 111 **Marietje Schaake**
JONG EUROPEES PARLEMENTSLID
'De vooroordelen waarmee
we geconfronteerd worden
omvormen tot troeven'
- 121 **Rama Yade**
OUD-MINISTER EN EX-
AMBASSADRICE VOOR FRANKRIJK
'Ik mocht geen presidentskan-
didat zijn, maar Poutou wel?!'
- 137 **Rosine Sori-Coulibaly**
MINISTER VAN ECONOMIE,
FINANCIËN EN ONTWIKKELING
IN BURKINA FASO
'Jammer genoeg bestaat er
geen examen om minister te
worden. Vrouwen moeten leren
om alle kansen te grijpen'
- 151 **Valentine, Aurore**
en endometriose
EEN BEDRIJFSLEIDSTER EN EEN
COMMUNICATIEDIRECTEUR
VERTELLEN
'Men zei altijd: "Die pijn is
normaal, mevrouw"'
- 159 **Corinne Faut**
EERSTE VROUWELIJKE BRIGADE-
GENERAAL VAN HET VliegWEZEN
IN BELGIË
'Vroeger konden vrouwen geen
militair worden. Ik was een
van de pioniers, maar ik heb
de fout gemaakt op het werk
niet aan politiek te doen'

- 171 **Sarah Daninthe**
OLYMPISCHE MEDAILLE EN TWEE
KEER WE RELDKAMPIOEN EQUIPE -
SCHERMEN VOOR FRANKRIJK
'Als kind droomde ik al van een
olympische medaille. Ik heb hard
gewerkt om te slagen, en heb de
moed nooit opgegeven. Ook niet
toen ik een tumor kreeg'
- 187 **Zuhail Demir**
BELGISCH STAATSSECRETARIS
'Het parlement is een
mannenwereld. We moeten
onzelf durven te zijn'
- 197 **Yuriko Koike**
GEWEZEN JAPANS MINISTER VAN
DEFENSIE EN EERSTE VROUWELIJKE
GOUVERNEUR VAN TOKIO
'Je leeft maar één keer, dus durf
er altijd het beste van te maken
en daag jezelf uit om de dingen
te doen die je echt wilt doen'
- 207 **Laurette Onkelinx**
VOORMALIG VICEPREMIER VAN
BELGIË
'Bestudeer je dossiers, onderhoud
je relaties, en laat je nooit
vernederen. Profileer je en dwing
meteen respect af'
- 219 **Joëlle Milquet**
VOORMALIG VICE-EERSTEMINISTER
VAN BELGIË EN GEWEZEN PARTIJ-
VOORZITTER
'Wij vrouwen moeten onze
kinderen voorrang geven in onze
agenda, en onze agenda dan
opleggen aan de politiek. Anders
blijft het een mannenwereld'
- 237 **Claire Tillekaerts**
CEO VAN FLANDERS INVESTMENT
& TRADE
'Ik heb geleerd dat je meer kunt
overleven dan je zelf denkt'
- 251 **Sophie Dutordoir**
CEO VAN DE NMBS EN VOOR-
MALIG ZAAKVOERSTER VAN
EEN WINKEL IN DELICATESSEN
'Seksisme is een vorm van
middelmatigheid. Ik zet
seksisten altijd op hun
plaats'
- 263 **Shada Nasser**
ADVOCATE VAN EEN VAN DE
JONGSTE GESCHIEDEN MEISJES
TER WERELD EN DE EERSTE VROUW
OOIT DIE EEN JEMENITISCHE
RECHTBANK BETRAD ZONDER
NIKAB
'Ik geloof in mijn rechten en ik
verdedig die dan ook zonder aar-
zelen. Als advocate was ik mijn
eerste cliënte'
- 277 **Epiloog**
**Axelle, of het mooie
ongeduld van vrijheid**
- 284 **Bronnen**

WOORD VOORAF

VĚRA JOUROVÁ

EUROPEES COMMISSARIS VOOR JUSTITIE,
CONSUMENTENRECHTEN EN GENDERGELIJKHEID

In de politiek, de economie en de sociale sector bevinden zich maar weinig vrouwen op de plaatsen waar macht wordt uitgeoefend of waar beslissingen worden genomen, ondanks de bemoedigende vooruitgang tijdens de laatste decennia. Statistieken tonen een uitgesproken mannelijk overwicht op machtsposities. Hoewel het aantal gediplomeerde vrouwen toeneemt en ze steeds vaker aanwezig zijn in geschoolde beroepen en in de politiek, botsen ze nog steeds tegen het fameuze glazen plafond dat hen belet hogerop te komen op de ladder.

Mijn persoonlijke ervaring als politica heeft mij ervan overtuigd dat de stijgende participatie van vrouwen aan de politiek en hun betere vertegenwoordiging op beslissingsniveau de perceptie van vrouwen in de maatschappij op een positieve manier beïnvloedt. Vrouwen willen meewerken om de wereld een menselijker, rechtvaardiger en duurzamer gezicht te geven.

In dat perspectief is het belangrijk om een ambitieus en vernieuwend beleid te voeren en om bestaande maatregelen te versterken die de gelijkheid tussen vrouwen en mannen in de wereld bevorderen. Vrouwen zijn het wachten beu.

Als Europees commissaris belast met de gelijkheid tussen mannen en vrouwen is het mijn doelstelling om bij te dragen tot de versnelling van het proces van de invoering van gelijkheid tussen de seksen. Dat kan door alle betrokken partijen te mobiliseren, opdat op alle vlakken waar de overheid een impact heeft komaf zou worden gemaakt met de dominantie van de ene sekse over de andere: bij de staat, op de werkvloer, op school, in het gezin, in de media en in de sport.

Het is een groot genoegen om te kunnen getuigen van mijn engagement voor gendergelijkheid door concrete maatregelen die ik heb voorgesteld, zoals het promoten van een beleid om werk en gezin beter op elkaar te laten aansluiten, om de loonkloof tussen vrouwen en mannen te dichten en om geweld tegen vrouwen tegen te gaan. Deze acties hebben ook tot gevolg dat zowel vrouwen als mannen ervoor kunnen kiezen om hun professionele carrière voort te zetten.

Dit boek zal met name alle lezers en lezeressen aanspreken die in een maatschappij willen leven waar gelijkheid tussen de seksen een fundamentele waarde is. Het is een boek voor wie benieuwd is naar en zich wil laten inspireren door het parcours van daadkrachtige vrouwen die ervoor hebben gekozen alles in het werk te stellen om hun dromen te blijven nastreven en te realiseren.

Schrijfster Assita Kanko laat ons opnieuw delen in haar grondige kennis van de uitdagingen die we moeten overwinnen om te

komen tot gelijkheid en gedeelde macht tussen vrouwen en mannen, en in haar gevecht voor een positieve evolutie op dat domein. Ze doet dat zoals altijd met de aanstekelijke energie die we van haar gewend zijn.

Assita laat ons kennismaken met de inspirerende verhalen van talrijke vrouwen met erg uiteenlopende achtergronden: de politiek, de private sector, het onderwijs, de gezondheidszorg, de sportwereld. Deze vrouwen, die diverse wegen hebben bewandelend om hun doelen te bereiken en hun ambities te realiseren, hebben één ding gemeen, namelijk dat ze functies bekleden of hebben bekleed met een grote verantwoordelijkheid. Om in hun carrière de top te bereiken hebben ze blijk moeten geven van grote vastberadenheid en veerkracht. Zo zijn ze erin geslaagd om de obstakels te overwinnen die blijven verhinderen dat vrouwen echt dezelfde kansen krijgen als mannen en dat ze zich kunnen ontplooiën in functies met een grote verantwoordelijkheid.

Leading Ladies wil het parcours van deze modelvrouwen in beeld brengen, als een aanmoediging voor alle vrouwen – in al hun diversiteit – en vooral jonge generaties, om te streven naar meer zelfontplooiing, om hun ambitie en behoefte om deel te nemen aan de macht te durven uiten, en tegelijk zichzelf te blijven en elkaar te helpen.

Laat ons echter niet vergeten dat dit boek ook mannen uitnodigt om ruimte te laten voor vrouwen daar waar ze nog worden buitengesloten, en om te aanvaarden dat functies met macht en invloed op een rechtvaardige manier worden gedeeld.

MIJN DROOM

ASSITA KANKO

Het is belangrijk dat vrouwen deel uitmaken van de macht. Niet alleen omdat de beslissingen die worden genomen ook hen aangaan, maar eveneens omdat hun leidinggevende rol jonge meisjes aanmoedigt om interesse te tonen voor dergelijke verantwoordelijke functies. We moeten meisjes leren begrijpen dat het volledig normaal en perfect mogelijk is om zo ver te komen. Ook bij het grote publiek kan dit een verandering inluiden. Volgens een belangrijke studie die werd uitgevoerd in India, ‘zorgen meer vrouwen in overheidsdienst ervoor dat ouders hun dochters op een andere manier gaan bekijken, dat ze hen minder huishoudelijke taken laten uitvoeren en meer investeren in hun opvoeding.’¹ De aanwezigheid van vrouwen op beleidsniveau draagt dus bij tot een verandering van de samenleving, door niet alleen de meisjes zelf, maar ook hun families een andere perceptie aan te reiken.

Helaas wordt de wereld vandaag voor 90 procent geleid door mannen. Dat geldt voor alle domeinen waarmee economische en financiële macht is gemoeid, maar ook in de intimiteit van de huiskamer, waar talrijke vrouwen huiselijk geweld moeten ondergaan of geen enkele zeggenschap hebben. Mannen nemen vandaag misschien meer en vaker huishoudelijke taken op zich dan vroeger, maar in de meeste gezinnen zijn het nog altijd de vrouwen die het grootste deel van de mentale last dragen om het huishouden te coördineren en te organiseren. Wie zit in de wachtzaal van de tandarts of de pediater? Wie doet de was en de vaat? Wie denkt eraan om een afspraak te maken of de nodige producten te kopen? Dat is wat men de mentale druk noemt. 'Mentale druk, dat is dat onzichtbare syndroom waardoor je in je eentje alle beslissingen neemt die nodig zijn voor de organisatie en de planning van het gezinsleven.'² Het feit dat ze voortdurend moet denken aan een heleboel dingen met het oog op beslissingen die moeten worden genomen, veroordeelt de moderne vrouw ertoe om opgesloten te blijven in de kooi van het patriarchaat. Natuurlijk ontbreekt het niet aan argumenten om dat te vergoelijken. Men zegt vaak aan vrouwen dat ze moeten delegeren, maar men verwacht van hen dat ze na hun werkdag ook nog eens de job doen van managers – zonder dat er een salaris tegenover staat. Of ze nu kinderen hebben of niet, als het over het huishouden, de boodschappen of de was gaat, rust de mentale druk op hun schouders.

Sommige mannen nemen een deel van de verantwoordelijkheden op zich, maar evenwicht in de verdeling van familiale verplichtingen ligt nog veraf. In 2017 bijvoorbeeld vond 43 procent van de Franse vrouwen dat hun partner weinig verantwoordelijkheid nam in het huishouden.

Het fenomeen van de mentale druk is gemakkelijk herkenbaar en wijdverspreid, ook in de landen die inzake gelijkheid van man en vrouw voorop liggen. Een Zweedse politica vertrouwde mij onlangs toe dat bij elk van haar professionele reizen iedereen toeschoot om haar man te helpen. ‘Men belt hem op om te vragen of alles goed gaat. Men biedt hem hulp aan. Zowel mijn moeder als mijn schoonouders. Men nodigt hem uit om te komen eten, men brengt hem het nodige “om te overleven”. Om hem te helpen, maak ik een lijst met alles wat hij moet voorzien op school voor de kinderen, de vergaderingen... Ik word daar zo moe van’, zucht ze. ‘Het is uitputtend om altijd aan alles te moeten denken. Als ik iets vergeet, stuurt hij mij een vraag per sms. Maar als hij op reis is, komt niemand mij helpen. Niemand maakt voor mij een lijst. Niemand nodigt mij uit om te eten omdat ik “een arme vrouw ben van wie de man er niet is”’

De samenleving zit vol vooroordelen die verborgen gaan onder goede bedoelingen. Dat heeft vaak tot gevolg dat schuldgevoelens worden aangewakkerd bij vrouwen die een succesvolle professionele carrière hebben. Zij krijgen soms het gevoel dat ze hun verantwoordelijkheden in het gezin ontlopen, en dat brengt hen behoorlijk van hun stuk. Sophie Dutordoir is CEO van een grote onderneming en komt verderop in dit boek aan het woord. Ze zei mij: ‘Als ik ’s avond thuis ben, voel ik mij schuldig dat ik niet op kantoor ben. En als ik op kantoor ben, voel ik mij schuldig dat ik niet thuis ben. Ik weet niet of dat gevoel op zekere dag zal verdwijnen. Ik probeer ermee te leven.’

Het is een schandelijke valstrik waarin talrijke vrouwen klem zitten. Wie weet wat er gebeurt in de intimiteit van de huishoudens en vooral in het hoofd van de vrouwen, zelfs als ze volledig autonoom zijn, althans schijnbaar? Hoe kunnen we hun stem horen

in de privacy van de huizen, in de drukte van de metro, in de machtskringen waar ze nog zwaar ondervertegenwoordigd zijn?

In de politiek versterkt de ondervertegenwoordiging van vrouwen het seksisme en de straffeloosheid. Macho's gaan nog steeds vrijuit en heel wat vrouwen hebben hun politieke carrière opgegeven als gevolg van dit vaak verdoken en meestal ongestrafte geweld. Diegene die mij de lust heeft ontnomen om nog deel te nemen aan het openbare leven in de Brusselse gemeente Elsene is stevig verankerd in kringen waar men de rode loper voor hem uitrolt. Niet zonder de medeplichtigheid van sommige vrouwen, die zonder blikken of blozen en met een schijnheilig gezicht durven te zeggen dat ze feministen zijn. Laat ons er geen doekjes om winden: ofwel gedragen die vrouwen zich ronduit huichelachtig, ofwel gaan ze toch niet helemaal voor hun engagement. Ze praten, protesteren, maken zich druk. Maar als het op concrete actie aankomt, zijn ze nergens te bespeuren.

In onze collectieve verbeelding staat het beeld gebrand van 'de man aan de macht'. Zoek maar, 'de vrouw aan de macht' bestaat zelfs niet. Of hoogstens als een curiositeit, single en kinderloos, gescheiden, arrogant of woedend. Met een pejoratieve bijklank dus. Doe maar eens de test: als iemand je vraagt om je een invloedrijke persoon voor de geest te halen, zullen je hersenen gegarandeerd denken aan iemand in een pak met een stropdas. De manier waarop macht wordt uitgeoefend, de tijdstippen waarop dat gebeurt, de modus operandi... dit alles maakt deel uit van een soort code die voor eens en voor altijd is vastgelegd. De zeldzame vrouwen die tot aan de top raken moeten zich er maar aan aanpassen. Een dergelijke code kan onveranderlijk lijken – bijna als een natuurwet – omdat het aantal mannen dat een deel van de macht in handen heeft, verpletterend groot is in vergelijking met

het aantal invloedrijke vrouwen. De codes van de macht blijven dus uitgesproken mannelijk.

In de politiek proberen sommige vrouwen een ambigu evenwicht te zoeken tussen mannelijkheid en vrouwelijkheid. Ze verzaken aan elke vrouwelijke visuele identiteit, alsof die niet compatibel zou zijn met de geldende code, met ambitie en met macht. Een jurk in de Franse Nationale Vergadering? Sommigen werden daarom uitgelachen. Lippenstift? Voor een toppolitica hoort het niet om zich mooi te maken. Boos worden om je overtuiging kracht bij te zetten? 'Die vrouw is wellicht ongesteld', zie je dan in sommige mannelijke blikken. 'Of ze is hysterisch.' Een vrouw wordt aangevallen op haar identiteit en haar kleding. De waarheid is dat er voor haar geen plaats voorzien was aan de vergadertafel. Ze werd er simpelweg niet verwacht...

Gelijk loon voor gelijk werk blijft eveneens een droombeeld voor veel vrouwen. De cijfers liegen er niet om. Ambitieuze vrouwen moeten zich bovendien vaak rechtvaardigen en het minste foutje wordt hen aangewreven. In hoofdstuk 10 van mijn boek *De tweede helft* heb ik uitgelegd hoe deze geniepige onderdrukking veel vrouwen afremt.

Ook in de academische wereld zijn vrouwen ondervertegenwoordigd. Weet je bijvoorbeeld dat de prestigieuze universiteit van Harvard pas in 2007 voor het eerst een vrouwelijke rector had? Haar naam is Catharine Drew Gilpin Faust, en volgens de *New York Times* is ze een rebelse dame, al sinds haar kindertijd.³ Diezelfde vaststelling kun je maken in Silicon Valley, in het milieu van de hightech, in de showbusiness of in de topsport...

Dit boek zou lang kunnen uitweiden over gebroken levens, eindeloze frustraties en openlijke onrechtvaardigheden. Ik wil het hier echter niet hebben over de barrières, over de rollen en de functies die we níét hebben. Ik wil niet stilstaan bij de vooroordelen en de beperkingen van buitenaf, want de tijd dringt en verandering is noodzakelijk. Ik wil het dus hebben over de onontgonnen kracht die in elke vrouw sluimert, en hoe we die kunnen gebruiken om onze plaats in de samenleving in te nemen. De dingen veranderen te traag en het is hoog tijd om te stoppen met bedelen. We moeten ons lot in handen nemen, door onze wilskracht en onze daden.

Ik vraag mij vaak af waarom er zo weinig vrouwen zijn aan de top. Waarom worden wij zo vaak en op zo vele domeinen als minderwaardig beschouwd en onderschat? In feite is er maar één enkele vraag die ertoe doet: wat is het geheim van die vrouwen die wél tot aan de top zijn geraakt, daar waar wij zo zwaar ondervertegenwoordigd zijn? Die vrouwen die op de voorpagina's van kranten staan omdat ze deelnemen aan de grote evenementen van onze tijd, zoals de bijeenkomsten van de G7, waarvan de leden beslissen over het lot van 85 procent van het mondiale bbp. Hoe hebben ze het aan boord gelegd om op zekere dag op de eerste rij te staan van de regeringsfoto's, van de kiekjes van het kernkabinet, de centrale kern van de federale macht in België, waar de beslissingen worden genomen die er echt toe doen voor de toekomst van het land. Je ziet ze in actie komen op alle tv-schermen tijdens grote sportmanifestaties, ze laten hun stem horen tijdens belangrijke ondernemingsvergaderingen of grote academische bijeenkomsten. Dit alles terwijl ze tegelijkertijd hun privacy beschermen, of in sommige gevallen moeten leven met fysieke pijn, of nog steeds (een deel van) de mentale druk dragen zoals dat van hen wordt verlangd, ondanks hun talent en hun invloed. Hoe doen ze het?

Hoe blijven deze pioniers overeind ondanks alle hindernissen, ondanks de barrières die hun elan breken, in het dagelijkse leven, thuis, bij de dokter of op straat?

Ik heb beslist *Leading Ladies* te schrijven om hun verhaal te vertellen, en wat ik ervan heb geleerd. Dat facet van hun verhaal dat mij heeft geraakt, overhoopgehaald, verbaasd of geïnspireerd. In mijn leven werd ik altijd al geïnspireerd door vrouwen, van dichtbij of van veraf. Door hun werk of door hun verhaal. Ik wil een tip van de sluier oplichten en mijn lezeressen en lezers vertellen over de ambities en ervaringen van deze vrouwen. Hoe gaan ze om met hun succes? Hoe komen ze hun mislukkingen te boven? Welke levenslessen willen ze delen met ons?

Dit boek is geschreven voor alle vrouwen die willen dat hun stem wordt gehoord en voor alle mannen die een rechtvaardiger wereld willen, naast vrije vrouwen die zich hebben kunnen ontplooiën. Vrouwen die hun echtgenotes, zusters, dochters of moeders zijn. Vrouwen maken een tastbaar deel uit van hun leven, en dus treft het lijden van deze vrouwen ook hen, wat ze daar ook van mogen denken. Ook de ambities van die vrouwen raken hen. Vaak blijven mannen passief, maar soms proberen ze het goede te doen.

Ik denk bijvoorbeeld aan de vader van Alice, een Brusselse adolescente. Alice was pas 15 jaar oud en ze schreef mij dat ze de leiding wilde nemen van de jeugdbeweging in haar gemeente en dat ze zich wilde inschrijven in ons Polinatelier 'om te weten hoe dat moest'. Polin is de leiderschapsincubator voor vrouwen die ik heb gelanceerd. Alice' vader had haar de krant *L'Écho* gegeven waarin een van mijn interviews stond over de lancering van Polin.⁴

Ik was erg ontroerd door de boodschap van Alice en door de manier waarop ze mij, ons, dit atelier had gevonden. Het was dankzij haar vader, die me sterk aan de mijne deed denken. Ik ben voor een groot deel geëmancipeerd dankzij de lectuur die papa met mij deelde, waaronder het monumentale oeuvre van Simone de Beauvoir. En er zijn heel wat mannen en vaders die hun dochters of de vrouwen in hun private of professionele entourage steunen.

Vandaag hebben wij vrouwen in theorie toegang tot alles. De wet garandeert ons van alles. Een van de laatste barrières die ons beletten om vooruit te gaan, zit stevig verankerd... in onszelf. Om ons deel van de macht te veroveren, moeten we vooral het besef en de moed hebben om deze laatste barrière te overwinnen. Macht betekent voor mij dat onze stem wordt gehoord en dat we onze wil kunnen uitspreken, op alle domeinen van ons leven: in bed, op straat, aan het hoofd van gemeenten en regeringen.

In dit boek vind je inspirerende verhalen, met daarnaast tips om te leren van de successen en de mislukkingen van vrouwen die erin geslaagd zijn om de top te bereiken. Omdat vrouwen overal ter wereld de plaats moeten innemen die ze nodig hebben, in plaats van te wachten tot ze worden gekozen.

Ik heb in alle uithoeken van de wereld vrouwen gevonden die bij mij dit gevoel van vrijheid en macht oproepen. Pioniers, maar ook doorsneevrouwen. Vrouwen die uit de topsport komen, vrouwen die CEO zijn, vrouwen die een belangrijke politieke rol spelen of speelden, maar evengoed vrouwen die een alledaags beroep uitoefenen en die hun stem hebben laten horen in intieme kring.

Waarom is het zo moeilijk om vrouwen los te trekken van de rol waartoe ze al eeuwen voorbestemd lijken? Hoe kunnen ze hun diepste ambities waarmaken? De verhalen van de buitengewone vrouwen op de bladzijden die volgen kunnen ons helpen om een antwoord te vinden op deze vragen. Zo zul je kennismaken met de burgemeester van Baltimore, Catherine Pugh, een vrouw die er in 2016 in slaagde om aan het hoofd te komen van deze stad van 700.000 inwoners. Dit op een bijzonder tumultueus moment in de geschiedenis van deze stad. Er heerste een ernstige crisis in verband met herhaaldelijk politiegeweld en een schreeuwende sociale ongelijkheid. Catherine Pugh heeft beide Baltimores met elkaar weten te verzoenen en meteen ook haar persoonlijke ambitie waargemaakt. We ontmoeten ook Rosine Sori-Coulibaly, de minister van Economie, Financiën en Ontwikkeling van Burkina Faso, die de immense eer heeft gehad om aan de zijde van Thomas Sankara te werken. We luisteren naar Yuriko Koike, de eerste vrouwelijke defensie-minister van Japan en sinds 2016 de eerste vrouwelijke gouverneur van Tokio met zijn 13,7 miljoen inwoners. Maar ook Corinne Faut, de eerste vrouwelijke brigadegeneraal bij de Belgische luchtmacht. Sarah Daninthe, olympische medaillewinnares en tweemaal wereldkampioene equipescheren met de Franse nationale ploeg. De voormalige minister en ambassadrice van Frankrijk Rama Yade, de Belgische ex-vicepremiërs Laurette Onkelinx en Joëlle Milquet en staatssecretaris Zuhail Demir. De Vlaamse topmanager Claire Tillekaerts. Shada Nasser, de Jemenitische advocate van een van de jongste gescheiden kinderen ter wereld en de eerste advocate die in dat land voor de rechtbank durfde te pleiten zonder nikab. Maar ook Valentine en Aurore, vrouwen die endometriose hebben en die weigeren gedweë patiënten te zijn. Hun verhalen kunnen jou helpen, om te weten welke weg je moet bewandelen en hoe je je ambitie waar kan maken.